

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

II NIEDZIELA ZWYKŁA

NIECHAJ CIĘ WIELBI, BOŻE, CAŁA ZIEMIA

I NIECHAJ ŚPIEWA TOBIE,

NIECH WYŚLAWIA TWOJE IMIE. O NAJWYŻSZY.

17.01.2021
Nr 3/73/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

PIERWSZE CZYTANIE

Powołanie Samuela (1 Sm 3, 3b-10. 19)

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela

Samuel spał w przybytku Pana, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: „Oto jestem”. Pobiegł do Helego mówiąc mu: „Oto jestem: przecież mnie wołałeś”. Heli odrzekł: „Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać”. Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: „Samuelu!” Wstał Samuel i pobiegł do Helego mówiąc: „Oto jestem: przecież mnie wołałeś”. Odrzekł mu: „Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać”. Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pana nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: „Samuelu!” Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: „Oto jestem: przecież mnie wołałeś”. Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: „Idź spać. Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: «Mów, Panie, bo sługa Twój słucha»”. Odszedł Samuel i położył się spać na swoim miejscu.

Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: „Samuelu, Samuelu!” Samuel odpowiedział: „Mów, bo sługa Twój słucha”. Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPANSORYJNY

Przychodź, Boże, pełnić Twoją wolę

Z nadzieją czekałem na Pana,
a On się pochylił nade mną
i wysłuchał mego wołania.
Włożył mi w usta pieśń nową,
śpiew dla naszego Boga.

Przychodź, Boże, pełnić Twoją wolę

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi,
ale otworzyłeś mi uszy.
Nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy.
Wtedy powiedziałem: „Oto przychodzę.

Przychodź, Boże, pełnić Twoją wolę

W zwoju księgi jest o mnie napisane:
Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę,
mój Boże,
a Twoje prawo mieszka w moim sercu”.

Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu
i nie powściągałem warg moich, o czym
Ty wiesz, Panie.

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę

DRUGIE CZYTANIE

Wasze ciała są członkami Chrystusa
(1 Kor 6, 13c-15a. 17-20)

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Ciało nie jest dla rozpusty, ale dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił, i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. Czyż nie wiecie, że wasze ciała są członkami Chrystusa? Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyti. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Znaleźliśmy Mesjasza, to znaczy
Chrystusa,

łaska i prawda przyszły przez Niego.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Znaleźliśmy Mesjasza (J 1,35-42)

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jan Chrzciel stał wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: „Oto Baranek Boży”. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: „Czego szukacie?” Oni powiedzieli do Niego: „Rabbi! (to znaczy: Nauczycielu), gdzie mieszkasz?” Odpowiedział im: „Chodźcie, a zobaczycie”. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej.

Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: „Znaleźliśmy Mesjasza” (to znaczy: Chrystusa). I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrawszy na niego rzekł: „Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas” (to znaczy: Piotr).

Oto Słowo Pańskie.

HOMILIA - O. EDMUND KOWALSKI CSSR

„Mów, Panie, bo sługa Twój słucha”. Powołanie Samuela do służby Bogu objawia nam podstawowe elementy i wymiary uprzedniego działania Boga – „wezwanie” i „odpowiedź”, które nazywamy „powołaniem”. Powołującym – wzywającym jest zawsze Bóg. Powoływany – odpowiadającym jest zawsze człowiek – jedyny partner zbawczego

dialogu z Bogiem. Historia powołania małego Samuela odsłania nam również znaczącą rolę osób trzecich w procesie rozwoju powołania. Ojciec Samuela, Elkana, miał dwie żony. Bardziej kochał Annę, która była jednak bezdzietna. Anna jednak uczyniła Bogu ślub, że jeśli da jej syna, poświęci go Bogu–Jahwe. Żarliwa modlitwa Anny została wysłuchana, a Anna nadała nowonarodzonemu dziecku imię „Samuel” – „Bóg wysłuchał”. Gdy Anna przestała karmić swego syna piersią, oddała go w wychowanie arcykapłanowi Helemu (który zapewnił ją wcześniej, że Bóg wysłucha jej modlitwy), by odtąd był sługą Pana. Kapłan Heli odegrał fundamentalną rolę w odczytaniu powołania swojego wychowanka, ponieważ jak słyszeliśmy w Pierwszym Czytaniu „*Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pana nie było mu jeszcze objawione*”. Heli, wypełniając swoje powołanie kapłańskie, spostrzegł, że to sam Bóg woła chłopca. Tylko ten, kto obcuje na co dzień z Bogiem i karmi się Jego Słowem, może od razu rozpoznać ten Jedyne Głos wśród innych, nieraz niepotrzebnych lub wprost zagłuszających Go.

„Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę”. Refren psalmu stanowi organiczną całość rzeczywistości, którą nazywamy powołaniem do służby, w tym wypadku powołaniem młodego Samuela. Chłopiec posłuszny swojej mamie, która oddała go na służbę Bogu, kapłanowi Helemu – słudze Bożemu, który pomógł mu w rozpoznaniu Głosu i Słowa Bożego oraz samemu Bogu – „*mów, Panie*”, uznaje się sługą Boga, to znaczy tym, który słucha Boga – swojego Pana. Psalmista podkreśla właściwą postawę człowieka powołanego – posłusznego Bogu: „oczekiwanie” z nadzieją na Boga oraz „otwarcie uszu” na Jego Słowa. Bycie dla Boga (sługa – służba) i słuchanie samego Boga (życie z wiary i według wyznawanej wiary) rodzi najpierw radość z powołania („*Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże*”), a następnie pewność bycia z Bogiem i życia dla Boga („*Twoje prawo mieszka w moim sercu*”).

„Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego?” Ciało dla człowieka ochrzczonego jest miejscem jego uświęcania się – spotykania się z Bogiem. Co więcej, świętość wspólnoty („*ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego*”) musi wyrażać się w postępowaniu każdego członka, ponieważ już „*nie należycie do samych siebie*”, lecz znajdujecie się pod władzą Ducha Świętego i należycie do Chrystusa. „*Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyti*” – wykupieni jak niewolnicy, by być wolnymi tak w stosunku do grzechu, jak i ciała.

„Chwalcie więc Boga w waszym ciele!” Człowiek powołany i posłany musi – prędzej czy później – zderzyć się z wieloma przeciwnościami i trudnościami. Wbrew pozorom, nie zawsze są to trudności zewnętrzne w postaci innych, niechętnych lub wrogo nastawionych ludzi, lecz również ten wewnętrzne, związane z naszą naturą ludzką – duchowo-cieleśną. Św. Paweł, świadomy swej cielesności i tajemniczego „*ościenia*”, który wciąż przypominał mu, że nie wszystko jeszcze w nim zostało uduchowione i przeobóstwione, kieruje swoje żarliwe „*listy duszpasterskie*” do różnych nowopowstałych wspólnot – kościołów, zwracając uwagę na fundamentalny wymiar powołania chrześcijańskiego: jesteśmy z tego świata, ale nie dla tego świata. Innymi słowy, człowiek powołany i ochrzczonego nie tylko wszedł w inny wymiar egzystencji („*wasze ciała są członkami Chrystusa*”), ale przede wszystkim w inny sposób myślenia i działania („*nie bierzcie wzoru z tego świata*”). „Człowiek nowy – duchowy” – ochrzczonego musi podjąć i kontynuować nieustanną walkę z „człowiekiem starym – grzesznym” – nie znającym Boga (poganin). Tę nieustanną walkę o bycie na miarę człowieka duchowego, Bożego i Chrystusowego, każdy człowiek ochrzczonego toczy nie tylko w samym sobie, ale również w określonej wspólnotcie i kulturze.

„Nauczycielu, gdzie mieszkaś?” Fragment Ewangelii według świętego Jana, poszerza i pogłębia wymiary rzeczywistości powołania. Tak, jak w przypadku młodego Samuela, tak i tu nieodzowną rolę odgrywają ludzie, którzy już doświadczyli Boga. Jan Chrzciciel rozpoznaje od razu w Jezusie z Nazaretu „*Baranka Bożego*”. Spotkanie z samym Bogiem – Jezusem wystarcza uczniom Jana, by pójść i zostać na zawsze z Tym, którego szukali od dawna. Zarówno „*przyjście do Jezusa*”, jak i „*zobaczenie*” są w Ewangelii św. Jana oznakami wiary. Bycie na co dzień z Jezusem uświadamia im następnie fundamentalny fakt, że odnaleźli oni ewangeliczny skarb – Mesjasza. Radość z odnalezionego Skarbu nie może być ukryta. Andrzej idzie najpierw do swojego brata Szymona, by obwieścić mu radość odkrycia nowej rzeczywistości – oczekiwanego od wieków Mesjasza, znanego im tylko z lektury proroków i psalmów. Na ich oczach „*starożytno Pisma i Prorocy*” realizują się, Słowo staje się Ciałem, Bóg zamieszkał wśród nas. Spotkanie Piotra z Jezusem – Mesjaszem (Chrystusem) posiada swój charakterystyczny i charyzmatyczny wymiar. Jezus Chrystus zna już Szymona zanim on wypowiedział jakiegokolwiek słowo: „*Ty jesteś Szymon, syn Jana*”. Tak, Bóg zna nas wszystkich po imieniu. Ponadto, nasze powołanie również jest imienne, to znaczy osobiste i niepowtarzalne.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Od jutra rozpoczynamy tydzień modlitw o jedność chrześcijan.

Kalendarz liturgiczny:

Wtorek – wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

Środa - wspomnienie św. Fabiana, papieża i męczennika

Czwartek – Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy.

Piątek - wspomnienie św. Wincentego, diakona i męczennika

2. W poniedziałek po wieczornej Mszy św. Apostolstwo Trzeźwości zaprasza na Koronkę do Bożego Miłosierdzia.
3. W trzeci wtorek miesiąca 19 stycznia różaniec za zmarłych wypominanych w naszym kościele o godz. 17:30 , potem Msza św. w ich intencji.
4. W piątek 22 stycznia nabożeństwo do św. Rity po Mszy św. o godz. 18:00 z poświęceniem róż.
5. W tym tygodniu kontynuujemy modlitwę kolędową za rodziny naszej parafii. Dziękujemy za Waszą życzliwość, wspólną modlitwę i za ofiary kolędowe. W poniedziałek o godz. 18:00 będzie Msza św. za rodziny o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, zdrowie dla chorych i wszelkie potrzebne łaski.

18 stycznia 2021 poniedziałek

Bojki 9, Bojki 10, Bojki 14, Halszki 7, Kordiana 56, Pagórkowa 17, Pagórkowa 19, Stojałowskiego 39, Turniejowa 59 a, Turniejowa 73, Turniejowa 73 b, Turniejowa 73 c, Turniejowa 73 d.

**Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie**

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl